

tænkninger i Sagen, hvoraf de 2 fra Fællesudvalget, og 4 Erklæringer. — Sagen var første Gang til Afstemning den 5te Marts 1891 i Folketinget, og det vedtoges da med 61 Stemmer mod 16, at Stationen skulde flyttes. Siden den Tid ere alle disse Betænkninger og Erklæringer afgivne, som jeg her har nævnt. Dette Ting's Finansudvalg afgav samme Aar en lille Betænkning, nemlig i Betænkningen over Forslaget til Finanslov i Foraaret 1891, og denne lille Betænkning gik ud paa, at man skød Sagen ud, men der var for øvrigt nogle velvillige Udtalelser for selve Flytningen. Den højterede Minister forelagde saa Aaret efter Forslaget som særlig Lov, altsaa i Samlingen 1891—92. Naar man nu vilde udregne, hvad all: disse Forhandlinger have kostet af Tid og Benge, naar man dertil vilde lægge den Beforsning, der har været forbunden med de mange Deputationer, som de paagældende Egne have sendt herover, Adresser m. m. og naar man saa fremdeles dertil vilde lægge de ekstraordinære eller interimistiske Foranstaltninger, som det nu har været nødvendigt at træffe, antager jeg ikke, at jeg tager meget fejl, naar jeg siger, at man vilde komme op til en Sum af henved 50,000 Kr., heri dog ikke Tiden vurderet i Benge; det skal jeg vel være mig for, da jeg ikke har nogen Bde om, hvor højt Rigsdagen vurderer sin Tid. — Det turde altsaa allerede være ret betydelige Beforsninger, det har foranlediget. Og hvad er det saa, det drejer sig om? Den ærede Minister har gentagne Gange foreslaaet og foreslaar jo her, at der skal gives 350,000 Kr. til Stationens Udvidelse. Folketinget har saa godt som enstemmig vedtaget, at der af Staten skulde gives c. 524,000 Kr., en Sum, som Ministeriet paastaar skal være 558,000 Kr. — Det er ikke for mig noget afgørende, hvilken det er af disse to Summer.

Et æret fraværende Medlem (Guun), der som vi hørte i Gaar, er syg, og som har været Medlem af Jærnbaneudvalgene her i Tinget, holder paa, at Flytningen kan gøres noget billigere. Man vil altsaa se, at naar man holder sig til det, Ministeren foreslaar, og som han siger, at Flytningen vil koste, nemlig 558,000 Kr., bliver det jo kun en Forstel af 250,000 Kr. og efter Folketingets Forslag en Forstel af 208,000 Kr. Naar man nu ved, hvorledes vi, som sagt, ellers

rulle med Millionerne, hvorledes det ogsaa laa i den Forhandling, som førtes her i Gaar, at der skal rulles med Millionerne til Jærnbaneanlæg, her ved Kjøbenhavn f. Eks. og til en Mængde Sager, som jeg naturligvis ikke skal komme ind paa, da det er et tilbagelagt Standpunkt, saa forekommer det mig næsten at have et, eller — for ikke at bruge for stærkt et Udtryk — noget af et komisk Anstrøg, at 208,000 Kr. eller, højt regnet, 250,000 Kroner kan foraarlage alle disse Forhandlinger, disse Deputationer, interimistiske Foranstaltninger osv. — alt dette, tror jeg ikke, skal tale til Ære for vor Forhandlingsmaade.

Nu vil det ærede 3dje Medlem for 3dje Kred's (Rump) sige hertil, og har sagt det atter og atter, at her kun er Tale om lokale Interesser. Ja, det har jeg for øvrigt aldrig forstaaet, at det kun var lokale Interesser, det drejede sig om. Det er jo opløst ved Tal, at Banen fra Viborg til Struer forkortes i Virkeligheden 3235 Fod ved Flytningen. Det er fremdeles konstateret, at Viborg-Malestrup Banen forkortes 9500 Fod, og den er lige saa god som et Statsanlæg, idet Staten jo skal drive den og, saa vidt jeg ved, svare i Forpagtningsafgift en Sum, der svarer til Renten af Anlægssummen. Det forekommer mig derfor at være indlysende, at det at forforte den daglige Jærnbaneførsel med 12,000 Fod eller $\frac{1}{2}$ Mil maa have stor Betydning. Jeg har naturligvis ikke overset, at Kærslen fra Langaa til Viborg, for at tage al Ting med, forlænges 870 Fod; men i Virkeligheden bliver det dog omtrent en halv Mil, der spares, og der vindes det derved, at Stationen bliver langt heldigere beliggende for Trafikken i det Hele. Jeg kan altsaa ikke forstaa, at det alene skulde være lokale Interesser, der gøre sig gældende; men jeg vil endogsaa sige: selv om det kun var lokale Interesser, selv om det kun var Viborg Amt og By, vi styrkede, saa har jeg udtalt det før, og jeg skal gentage det her og for Resten blive ved at gentage det, saa ofte Lejlighed gives dertil, at det, man kalder lokale Interesser er jo i Virkeligheden almindelige Interesser; thi det Hele bestaar jo af litter Lokaltiteter og Enkeltheder. Styrker man altsaa det enkelte, styrker man det hele; og det har Staten ogsaa altid anerkendt ved at give større eller mindre Tilskud til private Baner. Staten